

רע"פ 6861/18 - אהרון חמו, יצחק חן נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 6861/18

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

המבקשים:

1. אהרון חמו
2. יצחק חן

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 18.7.2018 בעפ"ג 7810-05-18 שניתן על ידי כב' סג"נ נ' זלוצ'ובר וכב' השופטים י' עדן וג' שלו; בקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקשים:

עו"ד אביטל מרסל

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' סג"נ נ' זלוצ'ובר וכב' השופטים י' עדן וג' שלו) בעפ"ג 7810-05-18 מיום 18.7.2018 במסגרתו נדחה ערעור המבקשים על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט הבכיר ג' אמוראי) בת"פ 42083-12-10 מיום 22.3.2018.

1. ביום 23.12.2010 הוגש נגד המבקשים, אב ובנו, כתב אישום לפיו המבקשים והחברה שבה שימשו כבעלים, כדירקטורים וכמנהלים פעילים (להלן: החברה) לא הגישו במועד מספר דוחות תקופתיים בשנים 2006 ו-2007 וכן כי המבקש 2 והחברה לא הגישו במועד מספר דוחות תקופתיים בשנים 2007 ו-2008 (עבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976).

בשנת 2011 הוגשה תביעת פירוק נגד החברה וכן ניתן נגדה צו פירוק, שלאחריו מע"מ הגיש תביעת חוב למפרק.

2. ביום 24.11.2015 הורשעו המבקשים והחברה על-פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון (להלן: הסדר הטיעון). במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי הטיעונים לעונש יידחו ב-18 חודשים - כאשר נקבע כי במהלך תקופה זו המבקש 2 ישלם את קרן המס בסך 226,972 ש"ח וקנסות מנהליים בסך 4,500 ש"ח. עוד הוסכם כי אם יעשה כן עובר למועד הטיעונים לעונש, יעתרו הצדדים במשותף לאפשר למבקשים ולחברה להמיר את ההליך הפלילי להליך מינהלי. אם החוב לא ישולם עד למועד זה, הצדדים יעתרו במשותף להטיל על המבקש 1 חודשיים מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס; על המבקש 2 ארבעה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס; ועל החברה קנס סמלי. בית משפט השלום קבע כי טיעונים לעונש יוגשו עד ליום 10.3.2018 וכי גזר הדין יוקרא ביום 22.3.2018.

3. ביום 31.1.2016 ניתן צו כינוס נגד המבקש 2 במסגרת הליך פשיטת רגל. דוח סופי הוגש ביום 13.3.2018 וטיעוני המבקשים והחברה לעונש הוגשו ביום 22.3.2018, במסגרתם הציע המבקש 2 לשלם לאלתר סכום של 100,000 ש"ח ואת יתרת הקרן תוך 6 חודשים ככל שלא תשולם מקופת הפירוק.

4. גזר הדין הוקרא ביום 22.3.2018 ללא התייחסות בבית משפט השלום לטיעוני המבקשים והחברה לעונש שהוגשו באותו בוקר. בית משפט השלום הדגיש כי המחדלים בתיק לא הוסרו, חרף דחיה שניתנה, ובמקרים כאלו, מדיניות הענישה היא מחמירה ומתבטאת, בין היתר, בעונש מאסר בפועל. במסגרת גזירת הדין נלקחו בחשבון הנסיבות האישיות של המבקשים; מצבם הכלכלי; חלוף הזמן; היעדר רישום פלילי; ונטילת האחריות מצידם. בית המשפט אימץ את הסדר הטיעון וגזר על המבקש 1 עונש של חודשיים מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות; שלושה חודשי מאסר על תנאי; וקנס בסך 4,000 ש"ח או 15 ימי מאסר תחתיו. על המבקש 2 נגזרו ארבעה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות; חמישה חודשי מאסר על תנאי; וקנס בסך 12,000 ש"ח או 40 ימי מאסר תחתיו.

5. ערעור המבקשים לבית המשפט המחוזי נדחה בנימוק שגם במועד זה המחדלים לא הוסרו, חרף מתן הזדמנות נוספת לפעול להסרתם. בית המשפט המחוזי אף הוסיף כי גם לו היה קורא בית משפט השלום את טיעוני המבקשים והחברה לעונש, אין בדבר כדי לשנות ממסקנה זו, וכי בכל מקרה לא נתבקשה כל אורכה להגשת הטיעונים לעונש. בית המשפט המחוזי הסביר כי כל שעשה בית משפט השלום הוא לקבל את הסדר הטיעון כפי שסיכמו הצדדים.

המבקשים לא השלימו עם פסק הדין ומכאן בקשת רשות הערעור שלפניי.

טענות המבקשים

6. לגישת המבקשים, שגה בית משפט השלום בכך שלא התייחס לטיעונים לעונש שהוגשו באיחור ולא נמנע מהקראת גזר הדין עד לבירור הנימוקים לאיחור בהגשה. לטענתם, המגמה בחקיקה היא להעדיף הסדר על פני הרשעה פלילית, כאשר במקרה דנן, קיום הסדר הטיעון יטיב עם הצדדים בעוד שהותרת גזר הדין על כנו תגרום לעוול. משכך, המבקשים טוענים כי ישלמו את מלוא החוב אם כתב האישום יומר בקנס מינהלי. בד בבד עם בקשת רשות הערעור הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין.

לא נתבקשה תגובת המשיבה.

דין והכרעה

7. לאחר עיון בבקשה על נספחיה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעלים שאלה בעלת חשיבות כללית מבחינה משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה), פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007)) או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)). לא מצאתי כי עניינם של המבקשים מעלה שאלה המצדיקה מתן רשות ערעור, והם אף אינם טוענים זאת. כמו כן, לא מצאתי כי נגרם למבקשים כל עיוות דין. די באלה על מנת לדחות את הבקשה.

8. בנוסף, מרבית טענות המבקשים, אם לא כולן, הועלו בערעור לבית המשפט המחוזי ונדחו. משכך, נראה כי הבקשה שלפניי מהווה ניסיון לערוך "מקצה שיפורים" לתוצאת הערעור, ניסיון שאין להיעתר לו (ראו, למשל, רע"פ 6742/17 עלאוי נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה עירון, בפסקה 7 (27.12.2017)).

9. גם לגופו של עניין לא מצאתי כי נגרם למבקשים עיוות דין מהקראת גזר הדין ללא התייחסות לטיעונים לעונש שהוגשו באיחור בהתחשב בעובדה שבית משפט השלום אימץ את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים ולא חרג ממנו כהוא זה. המבקשים עשו דין לעצמם משלא הגישו טיעוניהם במועד ולא ביקשו כל ארכה להגשתם.

כפי שצוין בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, העונשים שהוטלו משקפים את הסכמת הצדדים במסגרת הסדר הטיעון משהמחדלים לא הוסרו במועד. אף עולה מן הבקשה שלפניי שהמחדלים לא הוסרו עד למועד כתיבת שורות אלו. למבקשים ניתנו הזדמנויות רבות להסיר את המחדלים, אך הם בחרו שלא לעשות כן, ובמצב הקיים הפגיעה בקופה הציבורית ובערך השוויון בנטל המס טרם באה על פתרונה (ראו, למשל, רע"פ 3580/17 פואז נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 (29.5.2017)).

10. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית, וממילא נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע.

המבקשים יתייצבו לתחילת ריצוי עונש המאסר בעבודות שירות בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי בעפ"ג
7810-05-18 מיום 18.7.2018.

ניתנה היום, כ"ה בתשרי התשע"ט (4.10.2018).

ש ו פ ט
